

всички страни и най-послѣ цѣлъ потъналъ въ потъ, капнадъ отъ умора, седна и заспа . . .

* * *

Отчаяната майка тичаше изъ пажия, а слѣдъ нея и съсѣдитѣ ѝ. Тя викаше името на момчето си, пищѣше високо и гласътъ ѝ ектъпне надалеко . . .

Най-сетнѣ събудениятъ Борисъ чу виковетѣ и се отправи къмъ тѣхъ. Слѣдъ нѣколко минути майка и синъ се намѣрха силно притиснати единъ къмъ другъ.

Овчарски кучета.

Отъ всички домашни животни кучето е най-привързано къмъ своя господарь. Щомъ привикне съ неговото съмейство, то не се отдѣля вече отъ него макаръ и да е най-сиromашко.

Кучето обича всѣки членъ отъ съмейството на господаря си и е готово да изгуби и живота си заради него. То обича сѫщо тѣй и имота му и го пази като *своя кокалъ* отъ чуждите хора.

Тази чѣрта отъ нрава на кучето овчарите сѫ я забѣлѣзали, затова сѫ привикнали кучетата си още отъ малки да пазятъ стадата имъ. Едно добрѣ научено куче не пропуска до стадото на овчари нито вълкъ, нито чужди човѣкъ. А нѣкои кучета могатъ да се научатъ дори да вардятъ стадото и безъ овчаря.